

som den store Del af Danmarks Befolkning, der netop omfattes af Medhjælperloven, hidtil har lidt under, god igen derved, at disse Borgere med Hensyn til Ferie med Løn stilles paa lige Fod med andre Borgere.

Da Ferieloven i sin Tid fremkom, i 1938, blev den inden for Arbejderklassen hilst som et virkeligt og betydeligt Fremskridt, og den har i de Aar, der er gaaet, trods de højst unormale Tilstande, vi har levet under, dog vist sin Berettigelse og Betydning for Tusinder af Arbejdere. Desværre var straks fra første Færd Medhjælperne undtagne. Der blev ganske vist stillet en Revision og en Forbedring af Medhjælperloven i Udsigt, og den blev ogsaa senere gennemført, men desværre uden at blive ført til Bunds, saa at man fik gennemført det, der havde været det eneste naturlige, nemlig konsekvent at fjerne alle de Skillelinier, som hindrede Medhjælperne i at komme under samme Forhold som andre Arbejderkategorier. Trods disse Forbedringer har de Borgere, der er underkastet Medhjælperloven, deriblandt Landbrugets unge Arbejdskraft og Husassistenter, stadig en urimelig Særstilling baade med Hensyn til Modtagelse af Ferie og med Hensyn til det Tidsrum, man skal have arbejdet et bestemt Sted for at kunne opnaa Del i Feriegodtgørelsen. Derpaa søger vi nu at raade Bod.

§ 3 i vort Lovforslag gaar ud paa at hæve det Ferieløb, som i Øjeblikket udbetales, fra 4 til 6 pCt. Dette Forslag stilles for at imødekomme det Krav, der for længst er rejst gennem Arbejdernes Organisationer. Det er et Krav, som er rimeligt, og som retfærdiggøres derved, at en saadan Forhøjelse faktisk er en Forudsætning for, at Arbejderne helt kan udnytte deres Ferie efter dens Hensigt. De nuværende 4 pCt. svarer jo til en almindelig Dagløn og svarer altsaa lige til, hvad der er nødvendigt for at faa det daglige Liv til at gaa rundt, men enhver er klar over, at trods Arbejdernes og Arbejderhustruernes medfødte og vanemæssige Sparsommelighed vil man ikke kunne undgaa en Masse Ekstraudgifter, hvis man skal holde Ferie.

Efter *Arbejds- og Socialministerens* Opfattelse var det »muligt, at den i 1941 tilvejebragte Forbedring af *Medhjælperens Ferieforhold*, som gik ud paa, at Feriedagenes Antal forhøjedes til 12 Dage aarlig ligesom efter Ferieloven, ikke er fuldt tilfredsstillende, idet der som paavist af *Husassistentkommissionen* i dens i 1943 afgivne Betænkning ikke ved Beregningen af Retten til Ferie tages Hensyn til mindre Arbejdsperioder end 6 Maaneder, ligesom der ikke bydes tilstrækkelige Muligheder for en samlet Ferie i Sommertiden.

Denne Kommission foreslog imidlertid ikke at give Medhjælperne Ferie efter Ferielovens Regler, men der opnaaedes i Kommissionen Enighed om en Ordning, der giver Medhjælperen en videre Ret end efter Loven af 30. Maj 1941, men som